

Ἀντί Προλόγου

Μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας, ἡ ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας ἐκδίδει τόν πρῶτο τόμο τῶν κατηχητικῶν μαθημάτων τοῦ μακαριστοῦ Γέροντός μας π. Ἀθανασίου, πού ἀναφέρονται στή χριστιανική Κοσμολογία καί χριστιανική Ἀνθρωπολογία καί εἶχαν ὡς βάση τά τρία πρῶτα κεφάλαια τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως. Τά μαθήματα αὐτά ἐγιναν στό ἀνώτερο κατηχητικό θηλέων τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Λαρίσης.

Ὁ μακαριστός Γέροντας εἶχε συνειδητοποιήσει τήν ἀνάγκη τῆς κατηχήσεως, προκειμένου νά ἀποκτήσει ὁ λαός τή γνώση τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεως. Δέν εἶναι πολυτέλεια ἡ κατήχηση, ἔλεγε, οὔτε εἶναι κάτι τό ἔκτακτο ἢ τό προαιρετικό· ἡ κατήχηση εἶναι ἀναγκαιότητα. Εἶναι μιά ἀληθινή εὐλογία, ἂν κάποτε καταλάβουμε ὅτι πρέπει νά συμπληρώσουμε τήν κατήχησή μας μετά τό Βάπτισμά μας, ὅταν μεγαλώσουμε. Ἐάν συνειδητοποιήσουμε ὅτι πρέπει νά ἀποκτήσουμε τή γνώση τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεώς μας, τότε θά τρέχουμε νά συμπληρώσουμε τήν γνώση μας τήν πνευματική, τή θεολογική, τή χριστιανική, ὅχι

μόνο στά παιδικά και έφηβικά μας χρόνια, αλλά και σέ όλόκληρη τή ζωή μας.

Ἐπίσης εἶχε ἐπισημάνει ιδιαίτερα ὁ Γέροντας ὅτι τό περιεχόμενο τῆς κατηχήσεως τῶν χριστιανῶν μας πρέπει νά εἶναι κυρίως τό ὀρθόδοξο δόγμα καί τό ὀρθόδοξο εὐαγγελικό ἦθος, καί ὅτι οἱ πηγές τῆς κατηχήσεως πρέπει νά εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή, Παλαιά καί Καινή Διαθήκη, καί ἡ Ἱερά Παράδοση.

Ὁ μακαριστός Γέροντας θεωροῦσε ὅτι τό κήρυγμα εἶναι τό κύριο ἔργο τῶν ἐπισκόπων καί τῶν κληρικῶν, γιά νά κατηχεῖται ὁ λαός καί νά μένει σταθερός στήν ἀληθινή πίστη καί στήν εὐσέβεια, καί νά μή κινδυνεύει ἀπό τήν πλάνη τῶν αἱρέσεων.

Μποροῦμε νά ποῦμε μέ βεβαιότητα ὅτι ὁ λαός μας αὐτήν τή στιγμή βρίσκεται σέ ἀνησυχητική πνευματική κρίση, διότι δέν ἔχει κατηχηθεῖ καί δέν κατηχεῖται σωστά καί ἐπαρκῶς.

Ὁ Χριστός ἔδωσε ἐντολή στούς Ἀποστόλους, καί διά τῶν Ἀποστόλων στούς διαδόχους τους, νά πᾶνε στόν κόσμο ὅλο καί νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους: «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, εἶπε, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει».¹

Γι' αὐτό καί ὁ 58ος Κανόνας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων παραγγέλλει: «Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος, ἀμελῶν τοῦ κλήρου ἢ τοῦ λαοῦ καί μὴ παιδεύων αὐτοὺς τὴν εὐσέβειαν, ἀφοριζέσθω· ἐπιμένων δὲ τῇ ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ, καθαιρείσθω».²

1. Μάρκ. 16, 15.

2. Ἀποστολικοὶ Κανόνες, νη', ἐκδ. οἶκος Ἑλευθ. Μερετάκη, ΤΟ BYZANTION, Θεσσαλονίκη 1993, σελ. 488.

Ὅποιος ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἀμελεῖ τοὺς κληρικούς του καὶ τὸν λαό του καὶ δέν τοὺς διδάσκει τὰ δόγματα καὶ τὰ ἔργα τῆς εὐσέβειας, ἅς ἀφορίζεται, μέχρις ὅτου διορθωθεῖ. Ἄν ὅμως ἐπιμένει στήν ἀμέλεια καὶ ὀκνηρία του, ἅς καθαιρεῖται, ὡς ἀνάξιος τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τοῦ πρεσβυτερίου.

Καὶ γιὰ τό πόσο σοβαρό εἶναι τό θέμα τοῦ κηρύγματος γιὰ τήν κατήχηση τοῦ λαοῦ, ἀρκεῖ μόνο νά ἀκούσουμε τί λέει ὁ Θεός στόν προφήτη Ἰεζεκιήλ.

«Υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον καὶ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ. ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ· θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτόν, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω».³

Ἀνθρώπε, λέει ὁ Θεός στόν προφήτη, σέ ἔχω ἐγκαταστήσει μεταξὺ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἰσραήλ ὡς ἄλλον σκοπό, φρουρό, ἐπίσκοπο. Θά ἀκούσεις ἀπό τό στόμα μου λόγο, καὶ μ' αὐτόν θά τοὺς ἀπειλήσεις ἐκ μέρους μου. Ἐάν λοιπόν ἐγὼ ἀπειλῶ τόν παράνομο ἄνθρωπο καὶ τοῦ λέω ὅτι θά τιμωρηθεῖ ὅπωςδήποτε μέ θάνατο, ἀλλά σύ, ὁ ἐκπρόσωπός μου, δέν τόν ἐνημερώνεις καὶ δέν διαμαρτύρεσαι, οὔτε μιλάς γιὰ νά τόν παρακινήσεις σέ μετάνοια, ὥστε νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τή ζωή τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας καὶ νά ζήσει, τότε ὁ παράνομος ἐκεῖνος ἄνθρωπος θά πεθάνει ἀμετανόητος μέ τίς ἁμαρτίες του. Τήν εὐθύνη ὅμως γιὰ τήν κα-

3. Ἰεζ. 3, 17-18.

τάληξή του αὐτή θά τή ζητήσω ἀπό σένα, πού δέν τόν βοήθησες νά μετανοήσει.

Αὐτά ὅλα τά γνώριζε ὁ μακαριστός Γέροντας· γι' αὐτό καί αἰσθανόταν τό μεγάλο βάρος τῆς εὐθύνης του ἀπέναντι στόν Θεό, πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε τήν ἁγία παρακαταθήκη· γι' αὐτό καί εἶχε ρίξει τό βάρος τῆς προσφορᾶς του στήν κατήχηση τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀδελφότητά μας εὐχαριστεῖ ὅλους αὐτούς πού μέ πολύ ζῆλο καί μέ ἀμείωτο ἐνδιαφέρον συνετέλεσαν στήν προετοιμασία γιά τήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ πρώτου τόμου τῶν κατηχητικῶν μαθημάτων. Ὁ Κύριος νά τούς εὐλογεῖ.

Παρακαλοῦμε τούς ἀναγνώστες τοῦ παρόντος τόμου νά εὐχονται καί γιά τήν ἔκδοση τῶν ὑπολοίπων.

Ἡ ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Μάιος 2017